

HET TUCHTCOLLEGE VAN HET NEDERLANDS INSTITUUT VAN REGISTEREXPERTS

heeft de navolgende beslissing gewezen

inzake:

A
wonende te Z
klager

tegen

B
in het register van het NIVRE ingeschreven (...)
werkzaam bij C
verweerster

Partijen worden hierna (mede) aangeduid als klager en de expert.

---

1. Het verloop van de procedure.

- 1.1 Middels het daartoe ingevulde meldingsformulier van het NIVRE, met een aantal bijlagen (ongenummerd), heeft klager op 28 november 2016 een klacht ingediend tegen de expert. De klacht houdt in dat de expert wanprestatie heeft geleverd, ondeskundig is, onderlinge afspraken heeft gemaakt met de (verzekeraar) van de tegenpartij, zich voorgedaan heeft als advocaat en de verjaring heeft laten passeren zonder klager daar op te wijzen.
- 1.2 De expert heeft met een brief van 23 januari 2017 met bijlagen (ongenummerd) op de klacht gereageerd en daarbij geconcludeerd tot ongegrondheid van de klacht. Het verweer houdt in dat het eerste deel van de klachten te onduidelijk is om verweer tegen te kunnen voeren. Wat betreft de verjaring heeft de expert naar voren gebracht dat in en rond de zomer van 2009 klager de expert nadrukkelijk en bij herhaling te kennen geeft gegeven dat hij van de expert geen activiteiten meer verwachtte. De expert heeft daarna (onder meer met een brief van 22 oktober 2009) het dossier gesloten en klager daarvan op de hoogte gesteld. Daarna heeft de expert tot aan deze klacht niets meer van klager vernomen. Door de mededelingen van klager was de expert er destijds van overtuigd dat hij een andere belangenbehartiger in de arm genomen had en de expert heeft niet kunnen bevroeden dat klager jarenlang geen actie meer zou (gaan) ondernemen.
- 1.3 Met e-mails van respectievelijk 11 april 2017 en 21 april 2017 hebben partijen over en weer gere- en gedupliceerd waarbij zij hun stellingen hebben gehandhaafd.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 20 december 2017 te Rotterdam. Klager is niet verschenen en bleek telefonisch onbereikbaar. De expert was aanwezig in persoon. Ter zitting heeft de expert haar stellingen nader toegelicht en vragen van het Tuchtcollege beantwoord. Na afloop van de zitting heeft klager desgevraagd in een e-mail geschreven dat hij vanwege gezondheidsklachten op het laatste moment besloten heeft niet aanwezig te zijn. Daarbij

heeft hij zich gerefereerd aan het oordeel van het Tuchtcollege op basis van de door hem aangeleverde stukken.

2. De beoordeling.

- 2.1 Voorop gesteld wordt dat een expert in de uitoefening van zijn beroep dient te handelen conform de Gedragsregels, de Statuten en Reglementen van het NIVRE, alsmede conform al hetgeen overigens bij een goede beroepsuitoefening betamelijk is. Zo dient de expert zich te gedragen zoals een redelijk bekwaam en redelijk handelend expert betaamt, waarbij men dient te voldoen aan de eisen van betrouwbaarheid, professionaliteit, integriteit en collegialiteit, zoals nader omschreven in de gedragsregels van het NIVRE. Deze gedragsregels zijn bedoeld, zo blijkt uit de inleiding daarvan, als een norm voor de verwachtingen die mensen hebben over het gedrag en de intentie van een NIVRE-expert.
- 2.2 Het Tuchtcollege overweegt voorts als volgt. De klachten inzake wanprestatie, ondeskundigheid en het zich voordoen als advocaat zijn naar het oordeel van het Tuchtcollege niet behoorlijk gesubstantieerd en onderbouwd. Klager heeft evenmin stukken overgelegd waaruit aanstonds gebleken is dat zijn klachten op deze onderdelen een kern van waarheid (zouden kunnen) bevatten. Deze onderdelen van de klacht kunnen derhalve niet tot het oordeel leiden dat de expert klachtwaardig gehandeld heeft.
- 2.3 De veronderstelde samenwerking met de (verzekeraar van) de wederpartij treft hetzelfde oordeel. Hiertoe heeft klager (slechts) aangevoerd dat hem gebleken is dat de factuur ter zake van buitengerechtigde kosten van (de werkgever van) klager van 1 juli 2009 aan de verzekeraar van de wederpartij onbetaald is gebleven. Klager leidt daar kennelijk uit af dat de expert daar genoeg mee heeft genomen op basis van één of andere onderlinge afspraak tussen (de werkgever van) de expert en de verzekeraar. Het Tuchtcollege overweegt dat ook dit in het geheel niet blijkt uit de stukken en zonder nadere toelichting acht het Tuchtcollege dit een verwijt uit het ongerijmde. Het Tuchtcollege neemt voor waar aan hetgeen de expert ter zitting hierover verklaard heeft, namelijk dat dergelijke afspraken niet bestaan.
- 2.4 Resteert het verwijt dat de expert de verjaring heeft laten 'passeren'. In dat verband is van belang dat de WAM-verzekeraar van klagers wederpartij in september 2009 (vlak vóór de definitieve intrekking van de opdracht van de klager aan de expert in oktober 2009) de expert met een afschrift aan klager – niet expliciet – had gewezen op de verjaring van klagers vordering in de toekomst. Het Tuchtcollege overweegt dat uit de stukken blijkt dat klager inderdaad (zoals de expert gesteld heeft) bij herhaling nadrukkelijk te kennen heeft gegeven dat hij wilde dat de expert haar werkzaamheden zou beëindigen en bovendien dat hij verdere berichtgeving van de kant van de expert in het geheel niet op prijs stelde/zou stellen. Daarbij komt dat klager reeds in mei 2009 heeft geschreven een second opinion te willen hebben en de expert heeft verzocht het dossier op te sturen. De expert kon op basis van deze verschillende berichten ervan uitgaan dat klager een andere belangenbehartiger in de arm zou nemen en heeft terecht opgeworpen dat het onduidelijk is of klager werkelijk in de periode erna in het geheel geen andere belangenbehartiger heeft aangezocht. Klager heeft bij repliek alleen maar geschreven dat hij geen belangenbehartiger kon vinden in de periode 2009 – 2012, maar heeft verder niet toegelicht waarom, en onder welke omstandigheden, dat het geval was. Het Tuchtcollege overweegt dat de zorgplicht die een expert heeft, in bepaalde omstandigheden met zich kan brengen dat – ook indien een opdrachtgever zijn opdracht intrekt – hij zijn opdrachtgever wijst op de mogelijke consequenties (zoals verjaring van de vordering) ingeval de opdrachtgever niet (tijdig) een andere belangenbehartiger zal vinden. In dit geval was het achteraf gezien wel denkbaar geweest dat de expert een dergelijke waarschuwing had gegeven, gelijk de expert ter zitting heeft verklaard, maar gezien de feitelijke omstandigheden van dit geval is het naar

het oordeel van het Tuchtcollege niet klachtwaardig te noemen dat dit niet gebeurd is. Relevant daarbij is onder meer dat toen klager de opdracht introk er nog bijna drie jaar te gaan was voordat de vordering zou verjaren. Het expliciete verwijt dat klager gemaakt heeft, namelijk dat de expert de verjaring heeft laten passeren is überhaupt ongegrond gezien het feit dat hij van de expert verwachtte niets meer te doen in zijn zaak en derhalve feitelijk de opdracht ingetrokken had. Maar ook het verwijt dat de expert destijds klager, na beëindiging van de werkzaamheden van de expert, had moeten wijzen op de verjaringstermijn (die op dat moment nog bijna drie jaar zou lopen) snijdt geen hout. De expert hoefde er niet op bedacht te zijn dat klager daarna gedurende lange tijd zelf stil zou blijven zitten en overigens pas vele jaren later (in 2016) met verwijten daaromtrent zou komen. De expert heeft juist steeds, zoals een goed expert betaamt, welwillend aangeboden om eventuele vragen van klager te willen (blijven) beantwoorden en ook relevante correspondentie doorgestuurd (terwijl klager ook daar verantwoordigd op reageerde). Dit alles, tezamen met het reeds hiervoor overwogene, moet tot de conclusie leiden dat de klacht in het geheel ongegrond verklaard moet worden. Het Tuchtcollege zal aldus beslissen.

3. De beslissing.

3.1 Het Tuchtcollege verklaart de klacht jegens de expert ongegrond.

Aldus gewezen door het Tuchtcollege van het Nederlands Instituut van Registerexperts, in de samenstelling van mr. P.J.M. Drion (voorzitter), mr. F.Th. Kremer (lid), en prof.mr. J.H. Wansink (lid), bijgestaan door mr. J.A.I. Wendt, secretaris, te Rotterdam op 22 december 2017.